

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การขอพระราชทานอภัยโทษตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร ๐๕๐๗/๑๖๕๓๙ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า เดิมกรมราชทัณฑ์สังกัดกระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบเกี่ยวกับการขอพระราชทานอภัยโทษเมื่อมีนักโทษเด็ดขาดยื่นเรื่องราวทูลเกล้าฯ ถวายฎีกา โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ลงนามส่งเรื่องพร้อมทั้งถวายความเห็นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๗ โดยกรมราชทัณฑ์จะเป็นผู้ดำเนินการและส่งมายังสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อกราบเรียนนายกรัฐมนตรีลงนามในหนังสือทูลเกล้าฯ ถวายเพื่อทรงมีพระบรมราชวินิจฉัยผ่านสำนักราชเลขาธิการ

ต่อมาเมื่อได้มีการปฏิรูประบบราชการ โดยประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๔๕ และได้มีการออกพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๕ ทำให้กรมราชทัณฑ์โอนไปเป็นส่วนราชการสังกัดกระทรวงยุติธรรม และโอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการตามกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับกรมราชทัณฑ์ไปเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม แต่ไม่ปรากฏว่าพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวบัญญัติให้มีการโอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๗ ไปเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมแต่อย่างใด

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้พิจารณาตามมาตรา ๑๖๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้วมีประเด็นที่อาจพิจารณาว่าจะเป็นบทบัญญัติที่อุดช่องว่างของกฎหมาย โดยถือว่าบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๗ ได้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในเรื่องดังกล่าวมาเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการ

ส่งพร้อมหนังสือที่ นร ๐๙๐๑/๐๐๗๖ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมด้วยแล้ว ได้หรือไม่ จึงได้จัดให้มีการประชุมหารือในประเด็นดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมมีมติสรุปได้ดังนี้

(๑) อำนาจหน้าที่ในเรื่องถวายความเห็นขอพระราชทานอภัยโทษตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๗ มาตรา ๒๕๙ ถึงมาตรา ๒๖๒ ยังคงเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงมหาดไทย เพราะพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ไม่ส่งผลให้มีการโอนอำนาจหน้าที่ดังกล่าวจากรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงมหาดไทยไปเป็นของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงยุติธรรม ดังนั้น จึงต้องดำเนินการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๗ มาตรา ๒๕๙ ถึงมาตรา ๒๖๒ ดังกล่าว ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงยุติธรรม

(๒) ส่วนการดำเนินการเรื่องการขอพระราชทานอภัยโทษ ในขณะที่ยังมิได้มีการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๗ มาตรา ๒๕๙ ถึงมาตรา ๒๖๒ กรมราชทัณฑ์ต้องเสนอเรื่องให้รัฐมนตรีกว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงมหาดไทยจะได้ถวายเรื่องราวพร้อมทั้งถวายความเห็นว่ามีสมควรพระราชทานอภัยโทษหรือไม่ ตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวต่อไปก่อน

อย่างไรก็ตาม ยังมีความเห็นที่ไม่สอดคล้องกับมติที่ประชุม โดยเห็นว่าตามพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๖๑ กำหนดให้บรรดาอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมายของส่วนราชการที่โอนมาหรือของรัฐมนตรีกว่าเจ้าสังกัด โอนมาเป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอน หรือของรัฐมนตรีกว่าเจ้าสังกัด และยังกำหนดให้รวมถึงการอ้างถึงส่วนราชการหรือรัฐมนตรีกว่าเจ้าสังกัดด้วย แล้วแต่กรณี ซึ่งบทบัญญัตินี้ดังกล่าวบัญญัติขึ้นมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครอบคลุมการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการหนึ่งไปยังอีกส่วนราชการหนึ่ง เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายการปฏิรูประบบราชการของรัฐบาลในกรณีที่ไม่ได้ระบุไว้ในตัวบทบัญญัติ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่อุดช่องว่างของกฎหมาย ดังนั้น จึงเห็นว่าเดิมกรมราชทัณฑ์เป็นส่วนราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบเรื่องการขอพระราชทานอภัยโทษ และปัจจุบันงานดังกล่าวได้โอนมาเป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมแล้ว น่าจะถือว่าอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงมหาดไทยในส่วนของการถวายความเห็นขอพระราชทานอภัยโทษตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๖๑ ได้โอนมาเป็นของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงยุติธรรมด้วยแล้ว

รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญและจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติตามกฎหมายหลายหน่วยงาน และจะเป็นบรรทัดฐานให้กับส่วนราชการต่างๆ ในการพิจารณาความหมายของมาตรา ๑๖๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว จึงมีคำสั่งให้ส่งเรื่องนี้ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยในปัญหาข้อกฎหมาย ทั้งนี้ ขอให้พิจารณาให้แล้วเสร็จโดยด่วน เนื่องจากมีผลกระทบต่อผู้ถวายฎีกาซึ่งมีอยู่เป็นอันมากในขณะนี้

คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ ได้พิจารณาข้อหาหรือดังกล่าว ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผู้แทนสำนักกราชเลขาธิการ ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวง) และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมราชทัณฑ์) แล้ว มีความเห็นแตกต่างกันสองฝ่าย

ฝ่ายที่ ๑ เห็นว่า บทบัญญัติมาตรา ๑๖๑^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติขึ้นโดยมีเจตนารมณ์ที่จะให้ครอบคลุมการโอนบรรดาอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดของส่วนราชการหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอน หรือของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่โอน ไปเป็นของส่วนราชการที่รับโอน หรือของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอน แม้จะมีได้บัญญัติไว้อย่างชัดเจนในพระราชกฤษฎีกานี้หรือพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการปฏิรูประบบราชการตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ และเพื่อให้ส่วนราชการที่รับโอนภารกิจนั้นสามารถปฏิบัติงานตามภารกิจดังกล่าวได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เมื่อตามพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๐๐^๒ ได้บัญญัติให้กรมราชทัณฑ์ซึ่งรับผิดชอบเกี่ยวกับการขอพระราชทานอภัยโทษโอนไปเป็นกรมราชทัณฑ์สังกัดกระทรวงยุติธรรมแล้ว แม้ตามพระราชกฤษฎีกานี้และพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฯ จะมีได้บัญญัติให้โอนหรือแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการ

^๑ มาตรา ๑๖๑ บรรดาอำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งใดของส่วนราชการหรือของส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอนมา หรือของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอนมา ดังกล่าว ให้โอนมาเป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอน หรือของรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอนดังกล่าว แล้วแต่กรณี

บรรดาบทบัญญัติของกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดที่อ้างถึงส่วนราชการหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอนมา หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของส่วนราชการที่โอนมาดังกล่าว ให้ถือว่าอ้างถึงส่วนราชการที่รับโอน หรือรัฐมนตรีเจ้าสังกัด และผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการที่รับโอนดังกล่าว แล้วแต่กรณี

^๒ มาตรา ๑๐๐ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของกระทรวงมหาดไทย ในส่วนของกรมราชทัณฑ์ ยกเว้นส่วนที่โอนไปเป็นของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม มาเป็นของกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม

กระทรวงมหาดไทย ในการขอพระราชทานอภัยโทษตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๗ (มาตรา ๒๕๙ ถึงมาตรา ๒๖๗) ให้ไปเป็นของรัฐมนตรีนว่าการกระทรวงยุติธรรมก็ตาม แต่โดยผลของมาตรา ๑๖๑ ดังกล่าว ถือได้ว่าอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีนว่าการกระทรวงมหาดไทย ในเรื่องการขอพระราชทานอภัยโทษตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานี้โอนไปเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีนว่าการกระทรวงยุติธรรมแล้ว ประกอบกับเจตนารมณ์ของการออกกฎหมายโอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีนว่าการกระทรวงมหาดไทยในส่วนที่เกี่ยวกับกรมราชทัณฑ์ไม่น่าจะยกเว้น เฉพาะเรื่องการขอพระราชทานอภัยโทษไว้ตามเดิมเพียงเรื่องเดียว ซึ่งจะเป็นความยุ่งยากในทางปฏิบัติด้วย

ฝ่ายที่ ๒ เห็นว่า แม้ว่ามาตรา ๑๖๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมฯ จะบัญญัติให้มีการโอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีนในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดของส่วนราชการที่โอนไปเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีนของส่วนราชการที่รับโอนก็ตาม แต่บทบัญญัติดังกล่าวเป็นการบัญญัติถึงการโอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ของส่วนราชการที่โอนในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีเจ้าสังกัดซึ่งควบคุมดูแลการปฏิบัติราชการหรือในฐานะผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของส่วนราชการที่โอนเท่านั้น แต่เมื่อพิจารณาบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๗ ที่บัญญัติให้อำนาจหน้าที่ในการขอพระราชทานอภัยโทษเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีนว่าการกระทรวงมหาดไทย ประกอบกับมาตรา ๓๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ที่บัญญัติให้กรณีการขอพระราชทานอภัยโทษ ให้ดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๗ ดังกล่าว แล้ว จะเห็นได้ว่า อำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีนว่าการกระทรวงมหาดไทยในเรื่องนี้เป็นอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายบัญญัติไว้ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของกรมราชทัณฑ์หรือในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกรมราชทัณฑ์ แต่เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทั้งนี้ ตามมาตรา ๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ดังนั้น จึงไม่อาจนำบทบัญญัติมาตรา ๑๖๑ ดังกล่าวมาใช้บังคับกับกรณีนี้ได้ และเมื่อพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของ

^๓ มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับบทบัญญัติในภาค ๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยอภัยโทษ เปลี่ยนโทษหนักเป็นเบา และลดโทษ ผู้ต้องขังยังมีสิทธิในอันที่จะยื่นคำร้องทุกข์หรือเรื่องราวใดๆ ต่อเจ้าหน้าที่เรือนจำ อธิบดี รัฐมนตรี หรือทูตเกล้าฯ ถวายฎีกาต่อพระมหากษัตริย์ได้ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้

^๔ มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และเพื่อการนั้น ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงวางระเบียบการงานตามหน้าที่ เพื่อให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไปโดยเรียบร้อย

ส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ มิได้บัญญัติให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในเรื่องดังกล่าวไว้ชัดเจน ดังเช่นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีตามกฎหมายต่าง ๆ ดังที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๑๓^๔ หรือได้มีการแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายเพื่อให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของกรมราชทัณฑ์ ตามมาตรา ๙๑^๖ และมาตรา ๑๐๕^๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาแก้ไขบทบัญญัติให้สอดคล้องกับการโอนอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ แล้ว อำนาจหน้าที่ในเรื่องการขอพระราชทานอภัยโทษตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๗ นี้ จึงยังคงเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ เห็นว่า ประเด็นปัญหาข้างต้นเป็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อการบริหารราชการแผ่นดิน จึงเสนอให้มีการประชุมร่วมกับคณะกรรมการกฤษฎีกาอีกคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาประเด็นปัญหาดังกล่าว เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงอาศัย

อำนาจตามความในข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง^๘ ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมของคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ และคณะที่ ๒

^๔ มาตรา ๑๑๓ นอกจากการโอนอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้แจ้งชัดที่อื่น ให้โอนอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีในการดำเนินการเกี่ยวกับกฎหมายดังต่อไปนี้ มาเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

(๑) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙

(๒) พระราชบัญญัติมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ.

๒๕๓๔

(๓) พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๔) พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักกันตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๑๐

(๕) พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกักขังตามประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๖

(๖) พระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๘๒

^๖ มาตรา ๙๑ ในพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม” และคำว่า “กรมประชาสงเคราะห์” เป็น “กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ”

^๗ มาตรา ๑๐๕ ในพระราชบัญญัติวินัยข้าราชการกรมราชทัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๘๒ ให้แก้ไขคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม”

^๘ ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ต้องการความเชี่ยวชาญเฉพาะในหลายด้านหรือต้องการความรอบคอบในการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจขอให้กรรมการกฤษฎีกาสองหรือสามคณะมาประชุมปรึกษาหารือร่วมกันเป็นกรณีพิเศษก็ได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ และคณะที่ ๒ ได้พิจารณาแล้ว ยังคงมีความเห็นแตกต่างกันเป็นสองฝ่าย โดยมีเหตุผลเช่นเดียวกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ แต่ฝ่าย

เนื่องด้วยประเด็นข้อหารื้อดังกล่าวเป็นประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่สำคัญและมีผลกระทบต่อการบริหารราชการแผ่นดิน และการปฏิบัติงานของหน่วยงานต่างๆ ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาประเด็นข้อหารื้อนี้เป็นไปโดยความรอบคอบ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงอาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๒ วรรคหนึ่ง ของระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการประชุมของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๑๑ เพื่อพิจารณาประเด็นปัญหาดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ คณะที่ ๒ และคณะที่ ๑๑ ได้พิจารณาข้อหารื้อข้างต้นแล้วมีมติเห็นชอบด้วยกับความเห็นที่ว่า อำนาจหน้าที่ในการขอพระราชทานอภัยโทษตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ภาค ๗ ยังคงเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย หาได้โอนไปเป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยผลของมาตรา ๑๖๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาโอนกิจการบริหารและอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ พ.ศ. ๒๕๔๕ ไม่ตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑ ฝ่ายที่ ๒

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(นางสาวพรทิพย์ จาละ)

รองเลขาธิการฯ

รักษาราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๔๖